Den 8. april 2015 blev i sag nr. 86980:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ansvarsforsikring for sin bil i LB Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har anerkendt fuld skyld for et færdselsuheld, hvori den forsikrede bil var impliceret.

Selskabet har anerkendt klagerens fulde ansvar med henvisning til, at føreren af hendes bil har tilsidesat sin ubetingede vigepligt i forbindelse med en bakkemanøvre på en parkeringsplads. Ifølge selskabet har klageren ikke bevist omstændigheder, der giver grundlag for at antage, at modparten har et medansvar for uheldet.

Klageren anmeldte den 8/10 2014, at hendes søster som bruger af bilen havde været impliceret i et færdselsuheld. Af anmeldelsen fremgår bl.a.:

> "Jeg holder parkeret på første parkeringsplads lige ved siden af hækken og skal til at bakke ud. Jeg orienterer mig i bakspejlet samt til bagud til begge sider, og da der er fri bane, begynder jeg at bakke stille og roligt ud. Jeg bakker bagenden mod venstre side med den hensigt at køre ud af parkeringspladsen. Da bilen er bakket 1,5-2 meter ud bliver jeg ramt af en anden bil som svinger rundt om hjørnet og ind på parkeringspladsen. Den rammer min bil bagpå, på højre hjørne af bilens bagende. Jeg bremser med det samme jeg ser bilen, men bliver alligevel påkørt, da jeg er 1,5-2 meter ude af den p-plads jeg holder på. Jeg stiger ud af bilen for at snakke med personen i den anden bil. Modkørerens umiddelbare reaktion er at forsikringen ikke skal blandes ind i det, medmindre vi vil have lavet vores bil. Vi udveksler oplysninger på hinanden og går hver til sit. Jeg er bevidst om min ubetingede vigepligt når jeg bakker, men denne er også overholdt da der ingen biler er på parkeringspladsen da jeg begynder at bakke ud. Jeg mener den anden part for det første glemmer sin højre vigepligt. Da der ingen afmærkninger eller skilte er på vejen ved parkeringspladsen (se vedhæftet billede), har hun højre vigepligt og skal dermed orientere

> sig til højre, hvilket hun tydeligvis ikke gør. For det andet mener jeg hun kører uhensigtsmæssigt i forhold til at hun kører i et boligområde og ind på en p-plads hvor mange børn færdes. Hun burde have set sig for, da hækken hindrer fuldt udsyn til p-pladsen når man kører ude på vejen. Vedhæftet er desuden billede af p-pladsen samt markeringer af hvor bilerne stødte sammen. Min bil er den blå, den anden parts bil er den røde."

Modparten har i sin anmeldelse om hændelsesforløbet anført:

> "Kører ind på p-pladsen for enden af … Idet jeg er kommet ind på parkeringsarealet bakker modparten ud fra p-bås og rammer min højre fordør."

I mail af 15/10 2014 til klageren har selskabet pålagt føreren af klagerens bil fuld skyld for uheldet med henvisning til, at der er ubetinget vigepligt i forbindelse med udbakning fra p-båsen.

Klageren var utilfreds med afgørelsen og har i mail af 15/10 2014 anmodet selskabet om en revurdering af sagen, da det er klagerens opfattelse, at modparten ved indkørsel til p-pladsen har højre vigepligt.

Som svar herpå har selskabet i brev af 23/10 2014 til klageren bl.a. anført:

> "I henhold til Færdselsloven § 18 skal den kørende før bakning sikre sig, at bakningen kan ske uden fare og ulempe for andre. Det gælder også, hvor der er dårlige oversigtsforhold på stedet.
>
> Det er og bliver føreren af din bil, der har ubetinget vigepligt, og der er ikke forhold der gør, at vi kan gøre modparten medansvarlig for uheldet. Modparten har ikke nogen form for vigepligt, og kører med lav hastighed på 20 km/t, som [klagerens søster] har angivet i skadeanmeldelsen, efter forholdene.
>
> Af den modtagne mail fra [klageren] fremkommer der ikke nye oplysninger, som ændrer vores afgørelse i sagen.
>
> Vi henviser i øvrigt til vedlagte ankenævnskendelse, der understøtter vores afgørelse.

I klage til nævnet af 20/11 2014 har klageren krævet omstødelse af selskabets afgørelse, således at hun er uden skyld og dermed får erstatning for skaden på hendes bil. Til støtte herfor har hun anført:

> "Jeg mener, forsikringsselskabets afgørelse er ukorrekt, og at selskabet ikke kan undgå at være partisk, da både jeg og modpart er kunder hos dette forsikringsselskab. Det faktum, at vi endda har haft den samme sagsbehandler, undrer mig i allerhøjeste grad.

Jeg holder fast i, at jeg har overholdt min ubetingede vigepligt, som den står beskrevet i færdselsloven §18, idet jeg orienterer mig grundigt inden jeg bakker og bremser med det samme jeg ser modpartens bil komme om hjørnet. Jeg holder således stille da jeg bliver påkørt, selvom mit forsikringsselskab fejlagtigt har antaget at jeg er i bevægelse. I og med jeg er bakket 2 meter ud af p-båsen, kører modparten direkte ind i mig, da modparten ikke kan nå at standse. Skaden på modpartens bil strækker sig over cirka halvanden meter, hvilket viser at modpartens fart har været høj, idet bremselængden var af betydelig størrelse.

Jeg mener der fra min og modpartens side er tale om to forskellige forklaringer af ulykkesforløbet. Modparten skriver at hun kører ind på p-pladsen, hvorefter jeg bakker ud i hende. Dette er ikke sandt. Jeg ved at jeg bakker ud, hvorefter modparten kører ind i mig - vel at mærke efter jeg er standset. Jeg understreger, at der er tale om to forskellige forklaringer, selvom forsikringsselskabet heller ikke giver mig ret heri.

Jeg mener, modparten har den fulde skyld for uheldet, idet modparten drejer til højre ind på en p-plads, uden først at orientere sig om forholdene. Ifølge færdselsloven §18 har modparten højre vigepligt, idet der hverken er skilte eller afmærkninger der angiver andet. Selvom mit forsikringsselskab ikke er enige med mig i dette, må jeg forholde mig til færdselsloven, hvor der ikke er undtagelser for den højre vigepligt, som gælder i dette tilfælde.

I følge § 3 skal føreren af en bil 'optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre...' P-pladsen er meget bred, og modparten kunne således sagtens være kørt uden om mig, hvis ikke modparten havde kørt med en uhensigtsmæssig høj fart. Der står ingen steder i færdselsloven at man har ret til at påkøre andre.

Der er i sagsbehandlingen endnu ikke fremstillet henvisninger til lovbestemmelser, der beviser modpartens bedyrede uskyld. Det bør tages i betragtning, at modpartens uhensigtsmæssige høje fart, manglende orientering (højre vigepligt) og manglende agtpågivenhed kan være hovedårsagen til ulykken."

Selskabet har over for nævnet i brev af 3/12 2014 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:

"Vores afgørelse:
Først og fremmest må vi fastslå, at det ikke har nogen betydning for vores vurdering af sagen, at begge parter er forsikret hos os.

Vi har ved vores afgørelse lagt vægt på, at sammenstødet sker da modparten svinger til højre fra en vej ind på et parkeringsområde, hvor vores medlems søster er i færd med en bakkemanøvre ud fra en parkeringsbås. Dette hændelsesforløb er parterne enige om, og vi mener derfor ikke, at der er tale om modstridende forklaringer.

I henhold til færdselslovens § 18, stk. 1 skal man, når man bakker, sikre sig, at bakkemanøvren kan foretages uden fare eller ulempe for andre. Det forhold at vores medlems søster bremsede umiddelbart før sammenstødet, da hun så modparten, kan i denne forbindelse ikke føre til, at bakkemanøvren kan anses for afsluttet.

Det følger endvidere af færdselslovens § 26, stk. 3, at der gælder ubetinget vigepligt ved udkørsel fra en parkeringsplads. Udkørsel fra en parkeringsbås må i den forbindelse

sidestilles med udkørsel fra en parkeringsplads, hvilket også er fastslået af ankenævnet i AK 79.670.

Da det i den foreliggende færdselssituation er vores medlems søster, der har ubetinget vigepligt ved bakning fra parkeringsbåsen, er modparten ikke underlagt højre vigepligt på parkeringsarealet, idet en sådan vigepligt er sekundær i forhold til den ubetingede vigepligt, jf. færdselslovens § 26, stk. 4.

Modparten skal, idet hun foretager et højresving, sikre sig, at dette kan foretages uden fare eller unødig ulempe for andre, som færdes i samme retning. Hun skal endvidere gøre svinget så lille som muligt, jf. færdselslovens § 16. På det foreliggende grundlag kan modparten herefter ikke anses for at have begået kørselsfejl i forbindelse med det højresving hun foretager ind på parkeringsområdet. Der er heller ikke i øvrigt grundlag for at fastslå, at hun har begået kørselsfejl.

Henset til at vores medlems søster har ubetinget vigepligt, og at sammenstødet sker i forbindelse med hendes bakkemanøvre, har vi over for modparten anerkendt, at vores medlems søsters bærer det fulde ansvar for den skete skade. En fornyet gennemgang af sagen har ikke givet anledning til at ændre denne afgørelse. Som følge heraf vil der ske opkrævning af hele selvrisikobeløbet.

Vi henviser endvidere til AK 83.813.

Vi er i øvrigt blevet opmærksomme på, at vores medlems søster er registreret som ejer af bilen og tillige fremstår som bruger af den. Hvilke policemæssige konsekvenser det vil få, vil vi undersøge og vende tilbage til vores medlem/hendes søster angående."

Klageren har herefter i brev modtaget i nævnet den 22/12 2014 anført:

"Efter at have læst selskabets svar på min klage over dem, mener jeg stadig der er flere ting, som selskabet enten ikke forholder sig til eller ganske simplet ikke har ret i - dette også i forhold til færdselsloven, som er den jeg som bilist må forholde mig til.

For det første kan jeg stadig se et problem i at min og modpartens skadesanmeldelse er behandlet af den samme sagsbehandler. Det er af økonomiske årsager ikke i forsikringsselskabets interesse at afgøre, at der er tale om delt skyld, og derfor mener jeg sagsbehandleren fra start af er motiveret for at pålægge den ene part hele skylden. Som kunde i et forsikringsselskab mener jeg at man bør kunne drage nytte af selskabets ekspertise inden for færdselsloven, men i dette tilfælde føler jeg ikke at selskabet på nogen måde har forsøgt at se sagen fra min side og finde relevante paragraffer fra færdselsloven som kunne bevise min uskyld.

Jeg mener også stadig der er tale om modstridende forklaringer fra min og modpartens side. Jeg beskriver, at jeg, efter at have orienteret mig grundigt, påbegynder min bakkemanøvre, men at jeg dog straks standser, da jeg ser modparten dreje ind på parkeringspladsen. Grundet modpartens høje fart kører hun direkte ind i mig.

Modpartens beskrivelse er dog en helt anden, hun skriver nemlig at hun svinger ind på parkeringspladsen, hvorefter jeg bakker ud i hende. Der er stor forskel på, om hun drejer ind på parkeringspladsen og kører direkte ind i mig, som desuden holder stille da sammenstødet sker fordi jeg bremser hårdt op da modparten kommer kørende, eller om hun drejer ind og jeg efterfølgende bakker ud i hende. Dette mener jeg forsikringssel-

skabet bliver nødt til at anerkende, og dermed at de også må anerkende at der som udgangspunkt er tale om delt skyld, idet der er tale om forskellige forklaringer af ulykkesforløbet.

Jeg overholder min ubetingede vigepligt som den er beskrevet i § 18 stk. 1, hvor der står at man, inden man bakker, skal sikre sig at bakkemanøvren kan foretages uden fare eller ulempe for andre. Jeg ser mig grundigt for inden jeg bakker, og da der ingen gående, cyklister eller kørende biler er, kan jeg stille og roligt begynde at bakke, uden at jeg er til fare eller ulempe for nogle. Forsikringsselskabet har før afvist, at jeg overholder min ubetingede vigepligt med den begrundelse at man ikke blot skal sikre sig at bakkemanøvren kan ske uden at man er til fare eller ulempe for andre, men at man også skal kunne nå væk inden der kommer andre bilister, altså at bakkemanøvren skal være afsluttet. Dette kan jeg ikke se nogle steder i færdselsloven, og jeg må derfor bede forsikringsselskabet udpege paragraffen for mig, såfremt de stadig holder fast i at jeg, ud fra vigepligten som den er beskrevet i færdselsloven, ikke overholder min vigepligt.

Jeg har ingen mulighed for at forudse at modparten har tænkt sig at svinge ind på parkeringspladsen, som jo er det område jeg befinder mig på og som hun drejer ind på, efter jeg har påbegyndt bakkemanøvren, som skete uden at jeg var til fare eller ulempe for andre, da der ikke var andre. Jeg stopper med det samme min bakkemanøvre da modparten svinger ind, men grundet modpartens høje fart i svinget, når modparten ikke at bremse inden modparten rammer mig.

I besvarelsen på min klage over selskabet til jer, skriver selskabet desuden 'Modparten kunne ikke se vores medlems søster på grund af en høj hæk'. Netop derfor mener jeg at modparten bør være ekstra forsigtig og opmærksom, og jeg henviser her endnu en gang til færdselsloven § 3 stk. 1, hvor der står at 'Trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så at der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres.' Idet modparten ikke kan se det område hun kører ind på, mener jeg modparten laver en grov overtrædelse af færdselsloven. Modparten optræder hverken hensynsfuldt eller udviser agtpågivenhed da modparten drejer ind på parkeringspladsen og kører direkte ind i mig, hvilket må siges både at forvolde skade og ulempe. Det er en parkeringsplads hvor der ofte går børn, som heller ikke kan ses for hækken, og netop derfor bør man ifølge færdselsloven køre ekstra forsigtigt og med meget lav hastighed. Jeg har mange gange påpeget dette over for forsikringsselskabet, men selskabet har aldrig reageret. Jeg beder nu derfor selskabet forholde sig til modpartens overskridelse af denne paragraf?

Selskabet henviser til sidst i deres svar til det faktum, at jeg er ejer af bilen og min søster forsikringstager, men da det er denne sag uvedkommende, må jeg bede om at selskabet for fremtiden, når vi kommenterer hinandens svar, holder sig til ulykken der skete, og derudover kontakter min søster eller mig angående grundlaget for i sin tid at tegne forsikringen med hensyn til hvem der ejer og bruger bilen."

Selskabet har som svar herpå i brev af 7/1 2015 til nævnet anført:

"Vi har noteret os vores medlems søsters bemærkninger om færdselslovens § 3, stk. 1, men må fastholde, at vi ikke finder grundlag for at fastslå, at modparten har begået kørselsfejl i forbindelse med uheldet. Vi finder det i den forbindelse usandsynligt, at vores medlems søster på den korte afstand, der er fra indkørslen til parkeringspladsen til hendes placering ud for den første bås er i stand til at vurdere modpartens hastighed.

> Vi mener derfor fortsat, at vores medlems søster som den bakkende part og for hvem der påhviler ubetinget vigepligt bærer ansvaret. I det hele henvises til vores tidligere brev."

Afslutningsvis har klageren i brev modtaget i nævnet den 27/1 2015 bl.a. anført:

> "Til sidstnævnte henleder jeg opmærksomheden på at man i skadesanmeldelsen netop bliver bedt om at angive modpartens hastighed, og da det netop er ud fra skadesanmeldelsen selskabet træffer sin afgørelse, finder jeg det foruroligende at de ikke mener de spørgsmål de stiller og bygger deres afgørelse på er relevante.
>
> Desuden er der et tydeligt fysisk bevis på at modparten har haft en relativt høj hastighed, idet skaden på modpartens bil strækker sig over ca. 1,5 meter, hvilket altså vidner om at det har taget noget tid for modparten at bremse.
>
> §3, stk. 1 handler da heller ikke kun om hastighed, men om i det hele taget at køre hensynsfuldt og undgå at forvolde andre skade eller ulempe - her har jeg tidligere gjort opmærksom på at jeg mener modparten overskrider denne paragraf ved både at have en relativt høj hastighed i forhold til at køre ind på et område modparten ikke har udsyn over, men også ved at modparten ikke orienterer sig ordentlig."

Nævnet udtaler:

Klageren har under sagen gjort gældende, at der er tale om modstridende forklaringer, og at modparten har den fulde skyld eller i hvert fald en del af skylden for uheldet, idet modparten drejer til højre ind på p-pladsen, uden først at orientere sig om forholdene.

Selskabet finder ikke, at der er grundlag for at fastslå, at der er tale om modstridende forklaringer, idet klageren er i færd med en bakkemanøvre ud fra en parkeringsbås, da modparten rammer hende. Selskabet har i den forbindelse anført, at den omstændighed, at klageren bremser, da hun ser modparten, ikke bevirker, at bakkemanøvren kan anses for afsluttet.

Nævnet har gennemgået sagen – herunder fotos, skitser og forklaringer – og finder, at en retsafgørelse mest sandsynligt vil resultere i, at klageren vil blive pålagt det fulde ansvar for færdselsuheldet, idet hendes søster ved udkørslen fra parkeringsbåsen havde ubetinget vigepligt. På det foreliggende grundlag kan nævnet derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Det, klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til et andet resultat.

7. 86980

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund